

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Karla Kosteckého a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Lucie Trejbalové v právní věci žalobce **B.H. s. r. o.**, se sídlem U D.I. xx, P. 4, zast. Mgr. Tomášem Ferencem, advokátem se sídlem Nádražní 58/110, Praha 5 – Smíchov, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o povolení obnovy proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 15. 12. 2009, č. j. 59 Ca 43/2009-55,

t a k t o :

- I. **Návrh na obnovu řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 15. 12. 2009, č. j. 59Ca 43/2009-55, s e o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem ze dne 20. 9. 2010 u krajského soudu domáhal povolení obnovy řízení proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 15. 12. 2010, č.j. 59 Ca 43/2009-55. Tímto rozsudkem byly pravomocně zamítnuty žaloby žalobce proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3157/09-1300-501078 a č.j. 3158/09-1300-501078. V návrhu na povolení obnovy řízení žalobce uvedl, že žádá o povolení obnovy řízení, neboť až nyní má k dispozici protokoly o výsledích svědků, kteří v předchozím daňovém řízení odmítli vypovídat a nyní již vypovídali v jiném daňovém řízení a lze tedy použít protokoly o jejich výpovědích a prokázat, že došlo k uskutečnění zdanitelných plnění. Žalobce uváděl, že žaloba byla podána ve lhůtě a důvodnost návrhu je prokazována protokoly o výpovědích svědků.

Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že podle § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, je použití mimořádného opravného prostředku včetně obnovy řízení nepřipustné vůči těm rozhodnutím správce daně, která byla pravomocně přezkoumána soudem, a nebo probíhá-li již přezkumné řízení u soudu. Podle žalobce je tato situace v rozporu s ústavním pořádkem, neboť to odporuje zásadě spravedlivého procesu. Princip obnovy řízení z důvodu novot je všeobecně v ostatních případech umožňován a právním řádem respektován, v případě rozhodnutí vydaných ve správním řízení taková překážka není a taková překážka v daňovém řízení je neopodstatněná. Žalobcovo postavení se tak zhoršilo

v důsledku toho, že využil možnosti podat správní žalobu. Proto žalobce navrhoval, aby soud otázku předložil Ústavnímu soudu postupem podle § 48 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a čl. 95 odst. 2 Ústavy.

Z úřední činnosti je soudu známo, že rozsudkem ze dne 15. 12. 2009, č.j. 59 Ca 43/2009-55, byly zamítnuty žaloby žalobce proti shora specifikovaným rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem, a to v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. Jednalo se tedy o rozsudek v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

Podle § 111 s. ř. s. řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy, nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popř. bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější. Podle § 113 s. ř. s. je k řízení o obnově řízení příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje. Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle § 114 odst. 2 s. ř. s. obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti, podle § 114 odst. 3 s. ř. s. obnova řízení není dále přípustná, směřuje-li návrh jen proti důvodům rozhodnutí nebo proti výroku o nákladech řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Z obsahu podaného návrhu se podává, že žalobce se domáhá obnovy řízení před krajským soudem vedeného pod sp. zn. 59 Ca 43/2009. Z ust. § 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario vyplývá, že návrh na obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. je nepřipustný. Soudu proto nezbylo než podaný návrh žalobce na povolení obnovy řízení, které pravomocně skončilo vydáním rozsudku ze dne 15. 12. 2009, č. j. 59 Ca 43/2009-55, jímž bylo rozhodováno o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jako nepřipustný odmítnout v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Soud neshledal důvod pro přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Podle čl. 95 odst. 2 Ústavy dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. V daném případě však soud takový rozpor zákonného ustanovení s ústavním pořádkem neshledal.

Soud má za to, že cit. ustanovení § 114 s. ř. s., které stanoví, v jakých případech je možná obnova řízení vedeného dle s. ř. s., není v rozporu se zásadou spravedlivého procesu. Správní soudy podle cit. ustanovení již několik let postupují, aplikují jej a konstantně judikují, že obnova soudního řízení vedeného dle s. ř. s. je možná jen v zákonem stanovených případech, tedy pouze proti rozsudku vydanému správním soudem v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Návrhy na obnovu proti rozsudku soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu jsou odmítány pro nepřipustnost, tento procesní postup je jako zákonný akceptován i Nejvyšším správním soudem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005,

č.j. Na 50/2005-25, publ. ve Sb. NSS 1316/2007, rozsudek nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2005, č.j. 4 As 17/2004-55, publ. ve Sb. NSS 626/2005). Rozpor cit. ustanovení § 114 s. ř. s. s ústavním pořádkem nebyl žádným soudem shledán a ani soud podepsaný tento rozpor neshledal. Nepřípustnost obnovy soudního řízení správního, resp. jeho přípustnost pouze ve velmi omezeném rozsahu, vychází z povahy řízení dle s. ř. s. a obnova soudního řízení správního je připuštěna tam, kde soud sám ustanovuje skutkový stav věci ke dni svého rozhodnutí (srov. § 81 odst. 1 s. ř. s. a § 96 s. ř. s.) a kde má nové rozhodnutí vydané z důvodu novot reálnou možnost zjednat nápravu v poměrech účastníků řízení. Naopak v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. soud vychází ze skutkového i právního stavu v době rozhodování správního orgánu a nepřípustnost obnovy soudního řízení správního zde byla zákonodárcem přijata z důvodu upřednostnění principu právní jistoty před nápravou skutkových vad, neboť ty leckdy již nemohou být v případě rozhodnutí správního orgánu, přezkoumaného správním soudem, stejně napraveny.

Pokud jde o namítanou neústavnost ust. § 56a odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, soud případný rozpor cit. ustanovení s ústavním pořádkem nebyl oprávněn zkoumat. Cit. ustanovení upravuje nepřípustnost obnovy řízení dle zákona o správě daní a poplatků, tedy řízení daňového. O obnově daňového řízení však soud v řízení o návrhu na obnovu soudního řízení dle s. ř. s. v daném případě nerozhodoval, cit. ustanovení tak vůbec neaplikoval a nemohl tedy zkoumat ani jeho soulad s ústavním pořádkem.

Soud si na tomto místě dovoluje poukázat na skutečnost, že návrh na zrušení cit. § 56a odst. 2 zákona o správě daní a poplatků již Ústavnímu soudu podán byl, Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. II. ÚS 29/04 ze dne 15. 7. 2009 k jeho projednání nepřistoupil s odkazem na možnost v konkrétním projednávaném případě vznesené námitky řešit uvnitř soustavy obecných soudů. Zároveň se Ústavní soud vyjadřoval k výkladu cit. ustanovení a ztotožnil se s modifikovaným výkladem cit. ustanovení, které přijal Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 7. 2007, č.j. 2 Afs 51/2006-58, z něhož vyplývá, že *„zákaz použití mimořádných opravných prostředků vůči rozhodnutím správců daně, která byla pravomocně přezkoumána soudem, se vztahuje pouze na ty případy, kdy se žadatel domáhá mimořádným opravným prostředkem správního přezkoumání na základě stejných důvodů, jaké již soud přezkoumal, a to bez ohledu na to, zda a v jakém rozsahu se k nim v rozsudku výslovně vyjádřil“*.

Soud tak má za to, že žalobce má možnost podat návrh na obnovu daňového řízení, o přípustnosti obnovy daňového řízení pak musí rozhodnout příslušný správní orgán podle § 56a odst. 2 zákona o správě daní a poplatků, když ne každé pravomocné přezkoumání daňových rozhodnutí správním soudem je nutno ve světle shora citovaného právního názoru Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu považovat formálně za důvod nepřípustnosti obnovy daňového řízení. Soud také poukazuje na skutečnost, že žalobce podal proti rozsudku podepsaného soudu ze dne 15. 12. 2009, č.j. 59 Ca 43/2009-55, kasační stížnost, o níž dosud nebylo rozhodnuto, a Nejvyšší správní soud by se případně musel vypořádat s návrhem na provedení důkazů protokoly o svědeckých výpovědích, pokud takový návrh žalobce uplatnil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byl návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., dle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 27. října 2010.

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu